

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz M. K. kwotę 4.688 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części, nie obciążył powódki kosztami procesu i kosztami sądowymi oraz ustalił, że pozwana ponosi koszty procesu na zasadzie stosunkowego ich rozdzielenia przewidzianej w art. 100 zd. 1 k.p.c., pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sąd Rejonowy ustalił między innymi, że powódka uległa wypadkowi komunikacyjnemu w dniu 5 listopada 2015 roku.

Powódka zgłosiła swoją szkodę (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., gdzie polisę ubezpieczeniową numer (...) posiadał sprawca w/w zdarzenia. Sprawa została przez ubezpieczyciela zarejestrowana pod numerem (...).

Pismem z dnia 17 lutego 2016 roku Towarzystwo (...) przyznało powódce świadczenie w wysokości 2.238,50 złotych. Na wysokość świadczenia złożyły się: zadośćuczynienie w wysokości 2.000 złotych, ryczałt na koszty związane z leczeniem w wysokości 100 złotych oraz zwrot kosztów opieki osób trzecich w wysokości 138,60 złotych. Przyznana kwota została pomniejszona o 30% przyczynienia się do zdarzenia, ponieważ poszkodowana w czasie zdarzenia nie posiadała wymaganego oświetlenia. Przyznana kwota została przekazana zgodnie z określoną uprzednio dyspozycją wypłaty.

Ustalił dalej Sąd Rejonowy, że powódka nie przyczyniła się do zaistnienia wypadku.

Zważył dalej Sąd Rejonowy, że powódka na skutek zdarzenia z dnia 5 listopada 2015 roku doznała zwichnięcia w stawie międzypaliczkowym bliższym palca III ręki lewej, co też wywołało u powódki uszczerbek na zdrowiu w wysokości 1%. W ocenie natomiast biegłego z zakresu medycyny sądowej, biegłego neurologa oraz biegłego psychologa powódka nie doznała w wyniku wypadku długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Tym samym mając na względzie powyższe Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż kwota 4.000 zł z tytułu zadośćuczynienia stanowi wymierną kompensatę krzywdy powódki, nie będąc przy tym kwotą wygórowaną. Jednocześnie zasądzając powyższą kwotę Sąd Rejonowy miał na względzie kwotę 2.000 zł wypłaconą tytułem zadośćuczynienia przez pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego. Za zasadne Sąd Rejonowy uznał także zasądzenie na rzecz powódki kwoty 688 zł z uwagi na fakt, iż w ocenie biegłego ortopedy skutki wypadku powodowały u powódki, konieczność pomocy osób trzecich w wymiarze 1-2 godzin dziennie przez okres 6 tygodni, to jest przez okres unieruchomienia gipsowego i okres bezpośrednio po zdjęciu unieruchomienia. Kwota ta została zasądzona jednak jako odszkodowanie za koszty leczenia oraz pomoc osób trzecich, nie zaś jako skapitalizowana renta, o co też wnioskowała strona powodowa.

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

Powyższy wyrok w części oddalającej powództwo co do kwoty 1.091,55 złotych tytułem zadośćuczynienia zaskarżyła powódka.

Skarżąca zarzuciła wyrokowi naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. przez błędne rachunkowo rozliczenie należnych kwot zadośćuczynienia w komparycji orzeczenia, pomimo prawidłowego ich wyliczenia i określenia w uzasadnieniu orzeczenia na łączną kwotę 6.000 złotych.

Przy tak sformułowanych zarzutach skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1. poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki dalszej kwoty zadośćuczynienia w wysokości 1.091,55 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest w przeważającej części zasadna.

Sąd Rejonowy błędnie bowiem ustalił, że pozwany wypłacił powódce kwotę 2.000 złotych tytułem zadośćuczynienia w postępowaniu likwidacyjnym.

Z pisma samego pozwanego (k. 18 akt) wynika bowiem, że istotnie pozwany przyznał powódce kwotę 2.238,50 złotych (2.000 zł zadośćuczynienie, 100 zł - ryczałt na leczenie oraz 138,60 zł - zwrot kosztów opieki osób trzecich) lecz pomniejszył te kwoty z tytułu przyczynienia się powódki i ostatecznie z tych trzech tytułów wypłacił łącznie jedynie kwotę 1.146,95 złotych. Przyjmując, że każdy z powyższych składników został przez pozwanego zmniejszony proporcjonalnie w takim samym stopniu, (pogląd apelacji, że zmniejszono jedynie zadośćuczynienie jest bowiem dowolny i nie znajduje żadnego logicznego uzasadnienia), należy przyjąć, że w wypłaconej kwocie zadośćuczynienie stanowiło kwotę jedynie 979,93 złotych. Taką więc kwotę zadośćuczynienia otrzymała w rzeczywistości powódka w postępowaniu likwidacyjnym a nie 2.000 złotych, jak ustalił Sąd Rejonowy.

W konsekwencji, akceptując pogląd, że adekwatną dla powódki kwotą zadośćuczynienia jest kwota 6.000 złotych, w niniejszym postępowaniu zasądzeniu z tego tytułu podlegała kwota 5.020,07 złotych, co skutkuje zmianą punktu 1. zaskarżonego wyroku i podwyższeniem zasądzonej kwoty 4.688 złotych do kwoty 5.708,07 złotych (5.020,07 + 688 złotych tytułem odszkodowania).

W pozostałym zakresie apelacja podlegała oddaleniu.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c..

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono z mocy art. 100 zd. 2 k.p.c. wobec faktu, że powódka w ramach postępowania apelacyjnego uległa co do nieznaczej części swojego żądania.

Zasądzona z tego tytułu kwota 135 złotych stanowi zwrot kosztów zastępstwa procesowego skarżącej w postępowaniu apelacyjnym, których wysokość ustalono na podstawie przepisów § 2 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U. 2015. 1800 ze zm.).

Biorąc pod uwagę stopień złożoności sprawy oraz nakład pracy pełnomocnika powódki i jego wkład pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności fakt, iż postępowanie apelacyjne zakończyło się na pierwszym terminie rozprawy, zaś w jego toku nie było prowadzone postępowanie dowodowe, brak było podstaw do ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika powódki w wysokości innej niż minimalne, przewidziane przepisami wyżej wskazanego rozporządzenia.

O pobraniu od pozwanego nieuiszczonej opłaty od apelacji Sąd Okręgowy orzekł z mocy art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 300 ze zmianami).